

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem,
ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

4. Pelagiani praecones & patroni libidinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

Ibid., f. 229. nihil eam debere femini corporali nihil etiam culpæ in eam pollet corporali propagatione transfundi. Quamquam illam ce-or-gine animæ non necessarium quæstionem eos movit dicit Augustinus, non tam ut peccatum originale defuerit quam, ut re manifestas aliam in re in obscurotate turbando molirentur latendi locum.

Lib. 3 ad Bonif. c. 10.

Vnde odioso nomine Catholicos passim vocabant sicuti Marcianos ita etiam Traducianos & Augustinum, Traduciana rationi primatum Nontollunt propter tractu em animarum quam eis calumniam tribuebant sed a maxime peccati originalis de quo hæcenus.

Pelagiani præcones & patroni libidinis.

CAPVT QVARTVM.

N V N C de peccatis ejus, quas partim in hac vita partim in futura luvimus, de in xps vicinorum quid sentirent. Sunt vero vel animi vel corporis. In animo concupiscentia & ignorantia: in corpore miseria mortalitatis ac denique mors. Concupiscentiam, quæ alio nomine libido dicitur hic intelligimus non tantum illam quæ in carne sentitur, sed omnes omnino cupiditates quibus etiam animus in vita sæpius voluntate turbatur, quas omnes in Pelagianorum opinione sicut caritas animi passiones naturaliter homini tam ante quam post peccatum pari plane ratione, ut nunc in hac mortalitate experimur à Deo inseri jam supra sufficienter dictum est.

Lib. 14 de civit. Dei c. 16.

Lib. 2 cont. Jul. c. 6.

Lib. 6 c. 11.

Lib. 2 de nupt. c. 19.

a Lib. 4 cont. Jul. c. 15.

b Lib. 4 c. 14.

c Lib. 4 c. 3.

d Lib. 4 cont. Jul. c. 2 11.

121 15.

lib. 5 c. 8.

lib. 6 c. 19.

alibi sæpius.

noe

De illa vero corporis quasi concupiscentia, quæ usitatus libido dicitur & corpus ut Augustinus loquitur, non solum extrinsecus verum etiam interius eius veridicat, totumque commovet hominem, animi simul affectu cum carnis appetitu coniuncto atque permixto idem omnino iudicandum. Quod etiam supra utique significatum fuit, tamen in illa perpingenda magnopere linguam suam Iulianus exereuit multaque dixit quæ veritas impræbat, atrox nuda nonnulla sunt ut Pelagianorum hac de re sententia clarius elucescat. Solemne Pelagianis fuit magnis præconis in hujus affectionis prædicatione equandi. Testatur hoc sexcenties & stoma habando exprobrat Augustinus: Non usque adeo putandum est perisse frontem de rebus ut hoc dedecus (laudandi libidinem) nisi in tali sorte auditorio fieret, ubi te recitator (laudes ejus) confidentibus discipulis suis magister Celestius aut Pelagius presideret. Et alibi: Ipe autem audet in Ecclesia Christiane magistrum in celo sedentem recitare libidinis laudes. Nec vero id Iulianus inficiatus est. Hæc enim sunt verba ejus quodam loco: Merito itaque & bene utentibus genus concupiscentia, modusque laudatur, & in turpibus excessus eiu punitur. Hinc est quod eos passim vocet a patronos, defensores, b fautores, c impudentissimos laudatores libidinis, de qua Pelagiani etiam libris gloriantur, tanquam d Lib. 4 cont. Jul. c. 2 11. de aliquo bono, & d reb. menter arguuntibus nascuntur. Hinc ipsam libidinem e susceptam Pelagianorum vocare solet à iudicijs forensibus petita metaphora, ubi susceptos dicunt, quibus lib. 6 c. 19. & advo. ati patrocinantur. Quod patrocinium alibi sæpius eos concupiscentiæ carnis non tam veritatis

Aquam voluptatis causa præstitisse suspicari pronum est, ut eas si non usibus saltem laudibus oblectarentur quæcumque eorum proposito continentia carnali coniugio non fruebantur. Hinc enim est quod eos frequenter in suspitionem collusionis vocat; Itane balneo tecum libidi & amicitia mæretur & bellum, ut abs te & expugnatus in te defendatur adversus me: bellum ve, r. n. laet, amicitia patet. Ex hoc quod patet, supe luvum factu esse quæd laet &c. Quomodo vti ut arbitremur adversus aculem te dimittere libidinis, cum libris impleas laude libidi u? Et rursum præstius alibi: Cuius alicui tantum licere posse quis crederet, ut sibi laudatorem etiam de sua e. pagnatoribus provideret? Adhuc quidem in auctuorum aliquem vel Apostolorum vel quorundam sanctorum mirabiliter tamen, si vel quæquam hæreticorum novorum qui simul utriusque se esse profitentur inexplicabilibus modis, expugnatorem seducit defensorumque libidinis.

B Sed quantumvis libidinem Iulianus sine pudore dilgeret & ejus laudes impudenter spergeret suvine tan en ipsi natura legit us victus pudendum eam esse fatebatur, & quadam invrecunda verècundia præfatente ignoscere necessitati suæ libertati que postulabat. Ex quo profectum est, ut quantumvis eam speciosis nominibus extolleret, quædam tamen ejus nomina quæ natura humana nescio quid pudoris incutiunt, velut scopulus exhorresceret. Vocavit enim eam in suis scriptis sapius & voluptatem, voluptatem carnis, mixturam seminum & consecratorum, appetitum tum h, appetitum naturalem, calorem genitalem h, membrorum potentiam, virilitatem, generatorem potentiam, membrorum vigorem, concupiscentiam, ignem vitalem, concupiscentiam naturalem: sed ut observat Augustinus, p debet eam appellare libidinem, sive sent eam divinus sermo appellare consuevit, concupiscentiam carnis. Et cum obsecro? nempe, ut aliqua aliud, non ipsam laudare videretur. Quem enim non pudeat id laudare, quod pudet & putet? Pudet enim ex ipso rationalis natura sensu carnem contra spiritum concupiscere, neglectoque naturali imperio membrorum incentivo libidinis eon moveri. Quod genus infirmitatis atque rebellionis quoniam ipsi vocabulis libidinis & concupiscentia carnis exprimitur, alijs vocabulis libentius utebatur, quibus naturalis quædam vel bonitas vel perfectio designari videretur.

Libidi
r Lib. 2 de nupt. 26